

Діємі Івнєнцівим - 2012. - №3/13 сір / - С.Н

своєму папу, не варто втручатися у далекі заморські краї. Ця та інші рідкісні тварини, а також птахи прекрасно почуваються й на Рівнеському Поліссі - у приватному зоопарку мешканця Костополя Андрія Яремчука.

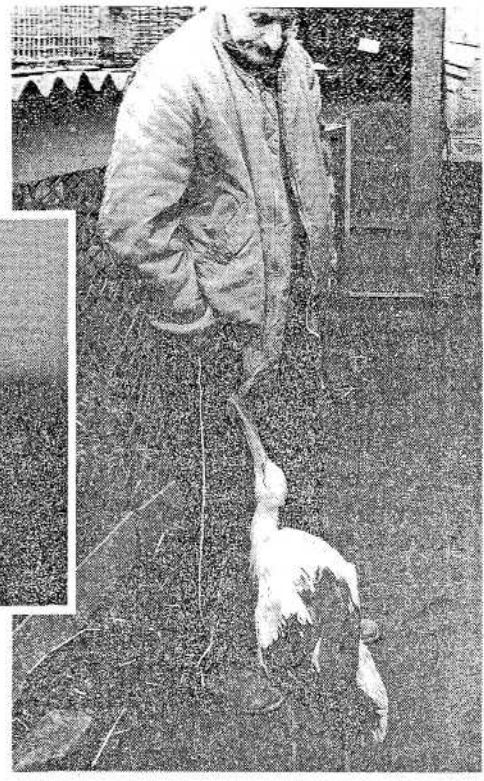
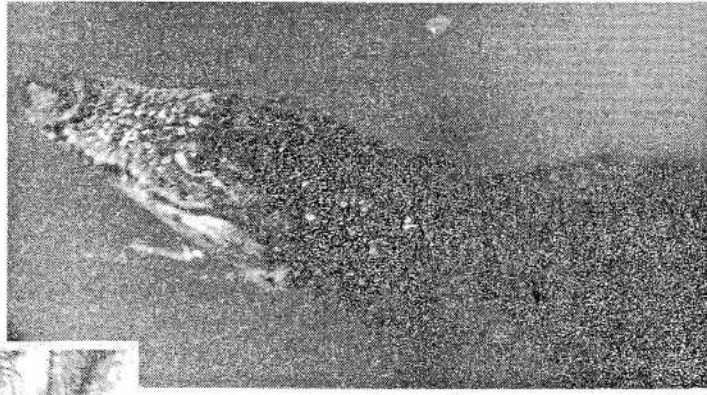
Латинська Америка у центрі Костополя

Тени інше захоплення якоюсь незвичайною справою приходиться до кожного з нас по-різному. До живої природи нашої планети прищепили любов з малого віку Андрію Яремчуку вчителі зоології. Відтак уже старшокласником інколи підміняв їх, проводячи урок для своїх ровесників. Однак повноправним, як він сам каже, поціновувачем світової фауни став у дорослі роки. Точніше,

коли розвалився Союз, і він, водій-інструктор, залишився раптом без роботи. Як жити далі? Як утримувати сім'ю? Спершу, було, долучився до найманих перевізників українських заробітчан. Але досить скоро зрозумів, що це не його справа, хоча й вона давала певний гріш на виживання. Знову прокинулася ота, виплекана в шкільні роки, любов до тварин і птахів. Почав їх купувати, користуючись послугами рекламодавців, знайомих і власним підприємницьким хистом, власноруч розводити, займатися обміном... Першими знайшли прописку в обійсті Андрія Яремчука папути. Описля їхню сім'ю поповнили косуля, крокодил, карликові кури, фазани, цесарки, перепели, морські свинки, лисиці, орли, лелеки, змії, качки, екзотичні кролі, акваріумні рибки і навіть латиноамериканські ігуани. Нині у приватному зоопарку костопільчанина - 120 тварин і птахів.

- Для їх утримання потрібні і кошти,

пущення, знайомлячись із незвичним господарством Андрія Івановича. - Та й часу на догляд за ними ой скільки треба! Це ж і приміщення для кожного виду треба мати, і відповідним кормом забезпечувати, і з ветеринарною медициною дружити...

мих є природолюби неабиякі, що ладні чимось допомогти у цій справі: Тому всілякі труднощі відходять на задній план, а передує прагнення бути поруч із цією красою земною і демонструвати її іншим, зокрема дітям... Нещодавно сталася така історія. Бомжі підстергли нашого лелеку, спіймали і збиралися вже з нього приготувати страву. Але люди побачили це, відібрали птаха і повернули нам. Ген він прогулюється у дворі...

Дивлюся: походжає горда і вільна червонодзьоба птаха. Схопився я за фотоапарат - а він хоч би що, позує, крилами лопочучи! Аж тут із підсобного приміщення виходить ще один, меншенький. Але так «розмовляє», так лащить до господаря, залазючи дзьобом у кишеню!

- Цього ми покаліченим знайшли, - зігхає Андрій Іванович. - Підлікували - вижив, але літати уже не зможе: крило перебите. Любить бавитися в'язкою ключів, ото й заглядає в кишеню...

І враз мою увагу привертають дві молоденькі косулі, що забралися на дровитню, як на п'єдестал, і завмерли!

- То - трирічна Даша і зовсім молоденький Кузя, - знайомить з черговими мешканцями родинного зоопарку Андрій Іванович. Миттєво ловлю їх у фотооб'єктив!

Чотири роки мешкає тут і ігуана, батьківщиною якої є Латинська Америка.

- Вона, було, захворіла на стоматит, - розповідає господар. - Як правило, від цієї хвороби рідкісні тварини бо...

стає їсти і гине. А ми з донькою на свій страх і ризик скористалися маззю, яку ніколи в зоомедицині не застосовували. І врятували свою красуню! До речі, донька мені разом зі своєю вчителькою допомогла видати в одному примірнику (все впирається в кошти) путівник під назвою «Костопільський рідкісний зоопарк».

І тут Андрій Іванович спохоплюється:

- Розведені мною карликові кури, знаєте, куди поїхали? Аж у Краснодарський край!

Обійшли і решту зоопарківських закутків, де живуть інші тварини і птахи. «Найнегостиннішими» виявилися лис і крокодил. Обоє, вчувши дух чужої людини, заметушилися. А крокодил навіть клацнув погрозливо гострими зубами, хоча попозувати мені не відмовився. Поталанило полюбувалися і великим акваріумом з екзотичними рибками та дізнатися, що «житло» для підводних мешканців виготовляє сам господар. Часто і замовлення виконує. Було, виготовив навіть на три тисячі літрів води!

Полишав гамірливе обійстя Яремчуків. А мені вслід гомонів різноголосий хор. Найщемливіше проводжав лелека-каліка...